

Nieuwsbrief nr. 9, december 2018

Bespiegelingen over de toekomst van het verleden

(ontstaan tijdens de wandeling op het Balloërveld d.d. 29-10-2018)

Na een lange, hete en droge (na)zomer waait er een koude wind,
die heidestruiken, grassen en solitaire bomen verfrist.
In de stilte van afsterven voltrekt zich een natuurlijk proces van loslaten
en wordt nieuw leven gegeven en ontvangen in volle harmonie.

*Een wolkendeken in duizenden tinten grijs verbergt de blauwe hemel
en omsluit het veld met een beschermende koepel van intimiteit.
Grassen met ijle sprieten in vele gekleurde tinten geel, bruin en oranje
accentueren het verborgen vertrouwen in het herscheppende leven.*

Tankgrachten als littekens van het verleden doorkruisen het veld,
herinnering aan open wonden van dood en verderf, aan zwarte magie.
Grafheuvels, reeds vele eeuwen verweven met het oeroude landschap,
zijn de duinen van herinnering aan de kosmische wet van vergankelijkheid.

*De oefenbossen van 'defensie' zijn opgegaan in houtsnippers, waardoor
de zichtlijnen op de Rolder toren, baken van oriëntatie, zijn hersteld.
Oriëntatie en bezinning voor de mens in de materie, worstelend
in de geest over de zin en onzin van het bestaan op moeder aarde.*

Nu een symbool van vergane glorie van dogma's, geboden en verboden,
die de mens eeuwenlang gevangen hielden in leugens en bedrog
van valse profeten, instituten, torens van Babel en zwarte magie.
Zij zullen instorten zoals de 'Twintowers' op 'nine eleven' in New York!

*In de stilte op het veld omarm ik mijn boom,
onze harten kloppen synchroon met de in- en uitademing
van het leven, oer energie in al wat is en al wat leeft.
Tussen dankbaarheid en vertrouwen is leven, is Liefde!*

In de stilte zie ik voorbij aan de beelden uit het verleden,
waar in de toekomst de tankgrachten intens paars kleuren
door de bloeiende heidestruiken in de eeuwige cycli van creatie.
Zwarte magie vervliegt in het lichtend licht van de regenboog!

*In de stilte reiken de zichtlijnen verder dan de toren en de horizon.
Achter de horizon zie ik eerste lichtstralen van een nieuw tijdperk,
een tijdperk waarin alle torens van Babel aan het licht komen en
aan de vergankelijkheid van alle vormen zullen worden prijsgegeven!*

In de stilte zie ik grafheuvels uitgroeien tot bergen van Licht en Liefde, waar waarheid, liefde, mededogen en rechtvaardigheid als zaden zullen worden uitgestrooid om de mensheid van onwetendheid te leiden naar innerlijk weten en kennis zal groeien naar wijsheid!

In de stilte zie ik moeder aarde in barensood en de mensheid met intens verlangen uitzien naar de geboorte van een nieuwe hemel en aarde. Het oeroude scheppende Woord van in den beginne, van Licht en Liefde, zal manifest worden op moeder aarde en de mens bevrijden uit slavernij!
Vrede begint met een glimlach!

Johannes Meijer

De spirituele bron van geluk

Lezing door **Roelof Tichelaar** op **dinsdag 4 december 2018** om 19.30 uur in Zaal Hingstman te Zeijen.

Ieder mens wil graag gelukkig zijn, maar wat is dat eigenlijk? En waar kunnen we dat geluk vinden?

Aards geluk kent vele gezichten, maar is altijd tijdelijk omdat de uiterlijke vorm van het aardse voortdurend aan verandering onderhevig is. Het najagen van geluk blijkt dan een oneindige zoektocht.

Het geestelijk geluk is dichterbij, veel dichterbij dan we vermoeden. Dit geluk moeten we wel beschermen: door bewust met onze gedachten om te gaan en door onze grenzen op de juiste manier te stellen. Het stellen van grenzen is een spirituele opdracht die we serieus moeten nemen.

Welke spirituele bron staat ons ter beschikking om daarin de juiste kracht, de innerlijke rust, maar ook het geluk te vinden?

Roelof Tichelaar heeft een praktijk voor psychische, pastorale en spirituele hulpverlening, is docent weerbaarheid en zelfverdediging, en auteur van diverse boeken op het gebied van christelijke spiritualiteit, weerbaarheid en psychologie.

De website van Roelof Tichelaar vindt u op: www.roeloftichelaar.nl

Met een glimlach de wereld rond

Verslag van de themamiddag door **Marcel Messing** op **zaterdag 20 oktober 2018** in Zalencentrum Hingstman te Zeijen

Inleiding

De wereld om ons heen is in grote beroering. Een op hol geslagen klimaat, een stijgende zeespiegel, een toenemend aantal aardbevingen en rondrazende orkanen laten zien dat er iets volkomen uit evenwicht is. Uitstervende diersoorten, oorlogen en hongersnoden: wat is er aan de hand? Hoewel er in de buitenwereld echt heel veel moet veranderen, is de uiterlijke wereld ook een perfecte afspiegeling van hoe het met ons innerlijk gesteld is. Al van jongs af aan worden we afgehouden van het weten dat we in een zinvol, absoluut bewust en goddelijk doordrongen universum leven. We weten nauwelijks meer wat echte liefde is en verwarren het met begeerte en seks. We weten nauwelijks meer hoe de kosmische wetten in elkaar zitten en wat *dharma* is. Onze geest is niet vrij. Als slaven van de tijd haasten we ons door het leven, maar besef dat alle tijd die we verspillen aan het bevredigen van eindeloze verlangens, is *'losing the time of God'*.

Marcel Messing spreekt naar aanleiding van het verschijnen van zijn nieuwe boek *"Met een glimlach de wereld rond"* en nodigt ons uit om de weg naar binnen te gaan om van binnenuit een verandering in gang te zetten. Het is een uitnodiging om het koninkrijk der hemelen in ons te ontdekken. Het koninkrijk der hemelen als metafoor voor de staat van bewustzijn die wij in diepste wezen, tot in de essentie van iedere vezel van ons lichaam, van onze ziel, van onze geest Zijn. Recht uit het hart spreekt Marcel Messing over thema's die in dit roerige bestaan onze aandacht meer dan ooit nodig hebben. Omlijst door prachtig beeldmateriaal en fijne muziek vond het gesproken woord haar weg naar de harten van vele aanwezigen. Vele harten die deze middag klopten als één groot hart.

Kleine filosofie van de glimlach

Overall kun je de glimlach van het bestaan ervaren. Een glimlach overstijgt de wereld van vormen en ontvouwt het tijdloze in de tijd. Dat een oprechte glimlach een uiting kan zijn van onbegrensd me-

dedogen en kosmische vreugde laat de glimlach van de Boeddha zien. De glimlach van de Boeddha herinnert ons aan ons oorspronkelijk gelaat, dat noch mannelijk, noch vrouwelijk is. Ontdaan van alle illusies, waan, leugens en begeerten is het de glimlach, die in staat is om afgesloten harten te openen. De glimlach die ons zielenlicht in de ogen van de ander weerspiegelt. De glimlach van de Boeddha is hét symbool van wat wij zelf ten diepste zijn: Licht in licht. Dat is ook wat de Christus in het Thomas-evangelie verkondigt. Van nature openbaart de glimlach zich als een zachte helen-de beweging vanuit de stilte van het hart. Een stilte waarin woorden en vormen oplossen in het oneindige Zijn, waarin alles één is. Als we in staat zijn om met een glimlach door het leven te gaan en ondanks het lijden in en om ons heen in vrede kunnen blijven met wat is, dan zal dat niet alleen onszelf te goede komen, maar komt dat ten goede aan alles en iedereen.

Over geven en ontvangen

“Geef, dan zal jullie gegeven worden” aldus Jezus in het Lucas-evangelie. Hij verwijst hiermee naar de kosmische wet van geven en ontvangen die berust op de eenheid van al wat is. Als we de juiste geesteshouding hebben, schenkt het universum ons onvoorstelbaar veel. Marcel en Marijke Messing maakten dit een aantal keren in hun leven mee. Toen zij in India bejaarde Tibetaanse vluchtelingen bezochten en de armoedige omstandigheden zagen waarin zij leefden, voelden zij een diepe verbondenheid met hun lot. Zonder nadenken zeiden ze eenstemmig en recht uit het hart: ‘Start maar zo vlug mogelijk met het bouwen van een nieuw bejaardentehuis.’ Het geld dat nodig was voor de bouw stond dankzij de vrijgevigheid van velen binnen een paar weken op de rekening van Stichting Lindenhof*. Dit voorbeeld laat prachtig zien hoe het universum werkt: als we bij het geven de impuls van het hart volgen en we oprechte liefde voelen, dan schenkt het leven ons op onpersoonlijke wijze iets terug. Als wij in staat zijn te doen zonder ‘ik’ als de doener, als we handelen uit liefde en genegenheid voor de ander, dan is het hele universum bereidwillig om ons daarin te steunen. Als we proberen te geven zonder het besef dat wij het zijn die geven, kan er ook in vreugde worden ontvangen. Iedere dualiteit tussen geven en ontvanger verdwijnt. Geven en ontvangen zijn als het ebben en vloeiden geregeld door kosmische wetten. Geven en ontvangen zijn twee oevers van één en dezelfde rivier. Een rivier die vanzelf in de oceaan uitkomt, zolang wij er geen dammen in bouwen door ons iets toe te eigenen wat niet onze verdienste is. Alles stroomt, en ga je mee met die stroom dan is het hele heelal je tot steun. Voel je geïnspireerd door het leven, open je hart en laat de onmetelijke geest met een glimlach door je heen gaan. Het leven is een oceaan van overvloed. Zoals een fruitboom talloze vruchten geeft en een enkele graankorrel een heel graan-

veld kan vullen, zo kan een bron de dorst van velen lessen.

Geef niet opdat je iets terug verlangt. Zie dat alles één is. Daar waar in liefde gegeven of doorgegeven wordt, daar is Eenheid. Als je durft te geven, jezelf durft weg te geven, dan is dat wat de Boeddha ‘dana’ noemt, Sanskriet voor vrijgevigheid. Als we weten te delen wat we ontvangen, dan is er overvloed. Er is genoeg voor iedereen. Dat wil niet zeggen dat er in je leven ook daadwerkelijk altijd overvloed is. Zaden uit het verleden die je nog te oogsten hebt, kunnen in dit leven in het lichaam tot manifestatie komen. Zie dat nooit als straf, want er is absoluut niets en niemand die straft. Zie het als mogelijkheid om tot inzicht te komen, opdat er geen zaden meer ontkiemen en er ook geen nieuwe zaden worden gezaaid.

De verdwaalde mens

De wereld om ons heen met al haar lijden en verdriet, is een perfecte afspiegeling van het geestelijke klimaat van de verdwaalde mens. Een verdwaald mens die niet meer weet waarom die op aarde is, die niet meer weet dat leven een absolute zin en doel heeft. Van jongs af aan zijn we zo geconditioneerd opdat we niet meer weten wie of wat we in diepste wezen zijn. Liefde, Waarheid en Mededogen: zij vormen de essentie van ons Zijn. De rest is allemaal ballast. Ruim het op en leer stapsgewijs het principe van de Graal weer kennen. De Graal die ons dag en nacht schenkt wat we nodig hebben. Om ons dat weer eigen te maken, moeten we dwars door de materie en het ongekende heen. Onze ziel die van nature vrij en krachtig is, is door al onze verlangens, begeerten en onwetendheid verzwakt geraakt. Als we die energieën weer kunnen transformeren naar de hoogste kracht in het universum, dan kan de kracht van zuiver liefde weer door ons heen stromen. Ieder van ons heeft hierin een eigen verantwoordelijkheid. Verschuil je daarbij niet achter het credo ‘alles is er al, ik hoef dus niets te doen’, want dat geldt alleen voor de staat van verlichting. Als we eerlijk kijken naar onszelf, dan kunnen we niet anders dan constateren dat ons huis (het lichaam met al onze gedachten, emoties, verlangens, enzovoorts) nog steeds vervuild is en dat de ramen waar doorheen we kijken nog niet schoon zijn. Pas als die ramen helemaal schoon zijn en de deur weer gemakkelijk open en dicht gaat en als op den duur die deur en ramen zelfs verdwijnen, dan is er geen binnen en buiten meer en zijn we weer volop verbonden met de energie van het oneindige Bewustzijn.

Haast en stress

Is er in onze tijd van haast en stress nog plaats voor het goddelijke? We zien dat onze samenleving de laatste jaren enorm veranderd is. Steeds verdergaande mechanisering en digitalisering hebben als neveneffect dat we steeds verder af zijn komen te staan van het ritme van de natuur.

Haast en stress zijn het kenmerk geworden van het leven in de wereld van nu. Waar echter de druk van de tijd domineert, kan het Zijn niet ervaren worden. Het onechte leven regeert en komt via zendmasten en digitale beeldschermen tot ons. Onder de noemer we moeten 'connected' zijn, is de smartphone het symbool geworden van een rusteloze, op drift geraakte wereld. Een wereld waarin we vergeten zijn dat we vanuit de geest altijd al met alles en iedereen verbonden zijn. De beeldschermreligie heeft inmiddels al miljarden gelovigen met als allerheiligste de permanente aanwezigheid van de goddelijke smartphone. Terwijl we ons in een cruciale tijdsperiode bevinden waarin we de ultieme mogelijkheid hebben om onze goddelijke kwaliteiten te realiseren, wordt deze mogelijkheid vanuit allerlei richtingen ernstig onderdrukt. Digitale zendmasten reiken overal op de wereld naar de hemel en zodra het belletje voor de digitale hoogmis rinkelt, buigen hoofden zich eerbiedig en verwachtingsvol voorover om het in haast toegezonden epistel zorgvuldig tot zich te nemen. In hoeverre heeft de online dictatuur ons tot digitale slaven gemaakt? Heeft Homo Sapiens plaats gemaakt voor Homo Zappiens? Zijn we vergeten waar het in het leven écht om gaat?

Kijk je om je heen, dan kun je niet anders dan tot het inzicht komen dat we op een dwaalweg zijn beland. Onwetend trekken we door de wereld en zijn we vergeten wie we in essentie zijn. Het leven heeft wel degelijk een diepe zin, alles draait om de vervolmaking. We zijn hier op aarde om tot Zelf realisatie te komen. Wordt volmaakt. Realiseer je in het Zelf en niet in Selfies. Als we niet meer verstaan dat alles voortkomt uit Bewustzijn, dan is het bestaan doelloos, zinloos geworden en worden we gecorrigeerd. Niet als straf, maar om ons weer op het spoor van dharma te zetten. Dharma is de leer van de Boeddha die verwijst naar kosmische wetten die aan de basis staan van al het leven. Leven in overeenstemming met dharma is leven in vrede, leven in rust, leven in liefde en leven in harmonie met al wat is. Alleen dan kan de kosmische grondtoon van het bestaan weer ten volle worden gehoord en kan het evenwicht hersteld worden. De grondtoon van het bestaan wordt verklankt in het 'Auhm' dat voor het begin en het einde van alles staat. Voor het begin van schepping en creatie is het begin-loze Bewustzijn, Bewustzijn in rust, ook wel de grondeloosheid genoemd. Alles wat naam en vorm heeft, al het geschapene, alle universa ontstaan en keren terug tot deze bron-loze bron. In enorme cycli komen en verdwijnen universa. Totaal onwetend van de grondeloosheid van het bestaan snelt de haastige mens maar voort. Altijd onderweg, maar onderweg naar wat eigenlijk? Toen een monnik aan de Boeddha vroeg: "Wat heeft u bereikt?" was het antwoord van de Boeddha: "Niets". Want in diepste wezen valt er in de buitenwereld ook niets blijvends te bereiken, dus waarom al die haast? Dat tot in het diepste van je

wezen doorgronden, maakt ons ontvankelijk zodat het goddelijke weer door ons heen kan werken.

Geluk dat niet voorbijgaat

Er bestaat waarachtig geluk. Als we alle kinderen, alle mensen gaan leren wat werkelijk geluk is en het vooral ook weer zelf gaan beseffen, dan ziet de wereld er meteen heel anders uit. Alles wat we door middel van onze zintuigen kunnen ervaren, staat in geen verhouding tot wat ware vrede en geluk is. Al onze zintuigelijke indrukken zijn immers afhankelijk van het onderliggende Bewustzijn dat alles doordringt en grenzeloos is. Onsterfelijk, vrede, geluk, waarheid: Dát is wat we zijn. We verwarren het vaak met die korte momenten van genot waar we telkens weer naar op zoek zijn. Absolute vreugde is vrij van alles en van niets en niemand afhankelijk. Al het andere is er slechts een flauwe afspiegeling van. Zet de zeilen van je levensbootje in de richting van het universum en ontvang de zegeningen van bestaan. Vervulling van begeerten leidt echt alleen maar tot kortstondig geluk en houdt dualiteit in stand. Waar dualiteit is, is eenheid verbroken. Geluk is de tijdloze aanwezigheid die alleen maar opnieuw ontdekt en ontsluit hoeft te worden. Het zijn onze eindeloze verlangens, illusies en zelfzucht die de innerlijke parel van geluk in ons hart bedekken.

Wees eerlijk en oprecht naar jezelf en sta eens stil bij wat je allemaal verlangt op een dag. Open je ogen, open je hart en zie hoe onvoorstelbaar de kracht van begeerte is. De energie waarmee de kracht van begeerte naar buiten komt, kan innerlijk getransformeerd worden naar begeerteloosheid. De hevige dorst naar geluk wordt nimmer gelest door toe te geven aan een zee van verlangens. Alleen een gedisciplineerde geest kan verlangens beteugelen en een innerlijke transformatie in gang zetten. Aandacht is de sleutel: aandacht bij het denken, spreken en handelen. Aandacht voor opkomende gevoelens en emoties: neem ze waar en zie ze als het ebben en vloeiden, opkomen en ook weer wegvloeien zolang jij je er niet mee bemoeit. Wordt stil van binnen en stem je af op de altijd aanwezige on-grond van het bestaan. Dat is waar het ware, absolute geluk altijd is.

Ouderdom en de cultus van de eeuwige jeugd

Als we geboren worden, zijn onze cellen al weer onderweg om na verloop van tijd af te breken. Het is van uitermate groot belang dat we tot in het diepste van ons wezen beseffen dat alles wat naam en vorm heeft verschijnt en ook weer verdwijnt. Ieder van ons wordt geboren met een karmisch patroon waardoor er allerlei gebeurtenissen en ervaringen op je levenspad komen. Als je jong bent, heb je grootse plannen, je wordt verliefd, koopt een huis, krijgt wel of geen kinderen. Naarmate de jaren verstrijken worden we ouder en begint ons lichaam langzaam te slijten. In onze materialistische cultuur staat de cultus van de eeuwige jeugd hoog genoteerd. Allerlei oplossingen worden be-

dacht om zoveel mogelijk aan het verouderingsproces te ontsnappen. Toch eindigt iedereen uiteindelijk wel een keer met klachten, ziekte of pijn en moeten we uiteindelijk allemaal het lichaam afleggen als de dood ons aardse leven beëindigt. Een wijze raakt hierdoor niet in verwarring, omdat die innerlijk verstaat dat alles wat uit het vergankelijke voortkomt uiteindelijk zal vergaan omdat het nu eenmaal vergankelijk is. Waar zijn de Caesars, de Alexander de Grottes, de Egyptische bouwers, de Kelten, de druiden? De gum van de tijd heeft ze allemaal weggeveegd.

Daar staat tegenover dat alles wat uit het onvergankelijke voortkomt niet vergaat omdat het eveneens onvergankelijk is. Door ons te identificeren met het veranderlijke en het vergankelijke wordt heel wat lijden veroorzaakt. De illusie dat het vergankelijke de enige werkelijkheid is, wordt behoorlijk in stand gehouden door de manier waarop onze samenleving is ingericht. Geleid door de kracht van begeerte gaan we in onwetendheid van incarnatie naar incarnatie, zitten we gevangen in het rad van sterven en opnieuw geboren worden, tot dat we wakker worden. Het is goed om te beseffen dat niet alleen mensen en dieren sterven. In enorme cycli verschijnen en verdwijnen ook complete universa. Zelfs goden zijn sterfelijk, aldus de Boeddha. Levensvormen of intelligenties die puur energetisch zijn en misschien wel miljoenen jaren oud kunnen worden, hebben hoe subtiel ook, ergens nog een vorm. Energie is immers een emanatie van bewustzijn en niet het alomvattende Bewustzijn zelf. Daarom zijn ook zij gebonden aan de wet van geboorte en sterven, de wet van Samsara. Veel mensen zijn bang om ouder te worden en zijn met name bang voor de dood. Maar wie of wat is het dat verouderd? Wie of wat gaat dood? Wat is leven? Wat is sterven? Maak contact met het onveranderlijke in jezelf. Iedere zoektocht in de wereld van naam en vorm is zinloos. Keer je naar binnen. De bron van onsterfelijkheid bevindt zich in ons hart. Voor ieder van ons komt een moment dat we alles geproefd hebben, alles gehoord en gedaan hebben om uiteindelijk tot het inzicht te komen dat niets van dat alles ons een stap verder heeft gebracht. Een oer-heimwee maakt zich telkens opnieuw van je meester en op een gegeven moment wordt die zo sterk dat er nog maar één verlangen overblijft: terug naar huis. We mogen ons weer gaan herinneren dat we goddelijke bewustzijns-druppels zijn in de onmetelijke oceaan van Bewustzijn. Na een lange reis door de wereld kunnen we uiteindelijk weer samenvloeien met deze onmetelijke oceaan. Tot die tijd lopen we dronken door de wereld, proberen we er achter te komen waar het werkelijk om gaat, om stap voor stap tot het inzicht te komen, dat wat wij werkelijk zijn onveranderlijk en tijdloos is.

Laten we het ouder-worden koesteren. Ouderworden geeft immers ruimte aan bespiegeling, het geeft ruimte om afscheid te nemen van verleden tijd, van alle ballast die je in je leven verzameld

hebt of dat nu herinneringen, verwachtingen, verlangens of vergane emoties zijn: het mag allemaal losgelaten worden. Misverstanden kunnen worden uitgepraat of in liefdevolle stilte worden geheeld. Opruimen is ruimte scheppen. Bewust ouderworden maakt ook de weg vrij om te sterven voor de dood. Steun elkaar bij het verinnerlijken, door elkaar teksten voor te lezen, samen te mediteren en je te bezinnen op de dood die niet werkelijk bestaat. Iedereen wordt ouder, er is geen ontkomen aan. Pak de kostbare tijd die je gegeven is om je te verenigen met het tijdloze en sterf voor je sterft.

Troost

In een troosteloze wereld, waarin er weinig aandacht is voor elkaar en voor alles wat bestaat, is troost heel belangrijk. Troosten kan op allerlei manieren: een teder gebaar, een aanraking, een heilzaam woord of een stille aanwezigheid met volledige aandacht voor de pijn en het verdriet zodat er ruimte komt voor heling. Het beoefenen van vergeving, mededogen en liefdevolle vriendelijkheid is niet alleen jezelf tot steun, maar steunt ook de ander. 'Moge Gods wil geschieden' vraagt overgave aan het leven dat zich vanuit het oneindige bewustzijn alleen maar volmaakt kan voltrekken, zolang wij ons er niet mee gaan bemoeien. Door onze eigen wil en verlangens te leven, keren we ons af van die kosmische wetten wat de natuurlijke ordening uit evenwicht brengt. Om het oer-heimwee te helen dat diep in ons gevoeld kan worden, is ware vertroosting nodig. Jezus leert ons dat de enige ware troost gevonden kan worden bij de trooster die in ons is. Franciscus van Assisi richtte zich tot de trooster, die hij buiten zichzelf plaatste: *"O, goddelijke meester, maak dat ik er nooit naar streef om getroost te worden, maar om te troosten, er nooit naar streef om begrepen te worden maar om te begrijpen, er nooit naar streef om bemind te worden maar om lief te hebben"*. Alhoewel Franciscus van Assisi een groot mens was met een prachtige ziel, bleef hij in zijn gebeden en gezangen in de dualiteit van schepper en schepselen staan. Mystici zoals Eckhart en Jacob Boehme waren in staat om voorbij de dualiteit te trekken, voorbij de wereld van namen en vormen, voorbij beelden en visioenen om tot de absolute Eenheid van alles te komen. *"God verlos mij van God"* is een bekende uitspraak van Eckhart. Het concept God is door de eeuwen heen zo besmet en misbruikt. Dat neemt echter niet weg dat Eckhart het woord God heel puur en zuiver gebruikt. Feitelijk zegt Eckhart dat als je God werkelijk wilt verstaan, je eerst je geest zult moeten ledigen. God is het eeuwige niets, God is niet dit en niet dat. Alles wat we een naam geven, wordt begrensd en beperkt. Hoe kun je het onmetelijke onbegrensde ooit vangen in een naam? Iedere naam doet tekort. Als je dit waarlijk verstaat, dan zal er iedere dag een glimlach zijn op je gelaat. Als de dag dan aanbreekt om te sterven aan het

lichaam, dan zal die glimlach er ook zijn. Zalig zijn de armen van geest, zij die de leegte in zich hebben gerealiseerd om het goddelijke volledig door hen heen te laten komen. Verwar dat niet met 'Ik ben God', want het is 'God is in mij'. Zalig zijn ook zij die treuren, die overal dood gelopen zijn en iedere keer weer tot de teleurstellende ontdekking komen dat de wereld een wereld van illusie en begoocheling is. Als je zover bent gekomen en het spel der tijd en vormen doorschouwd hebt, dan zul je door de onmetelijke geest getroost worden. Dan is er niets meer te zoeken, niets meer te vinden en zul je ware vrede vinden. 'Tussen ons en God lijken duizend sluiers geweven zijn, maar tussen God en ons geen één' aldus Rumi.

Sterven voor de dood

Het leven is zo veelzijdig. Vroeg of laat, als je het leven helemaal uitleeft en je het leven helemaal doorschouwd hebt, komt er een moment dat het sterven voor de dood begonnen is. Dat is niet tragisch of pessimistisch, integendeel. Het is in feite de oplossing naar het ware geluk, de weg naar ware vrede. We trekken door de wereld en de wereld trekt door ons om uiteindelijk terug te keren naar het Zelf. In ieder mens komt er een moment dat je werkelijk van binnenuit voelt en weet dat de zachte aanraking van de onvoorwaardelijke allesomvattende Liefde er zonder uitzondering voor alles en iedereen er altijd is. Ieder van ons is een unieke manifestatie van het goddelijke en door ieder van ons klinkt ook die ene oerklank. Samen vormen wij het kosmisch concert wat samengebond is in het eeuwige Auhm. Onze planeet is buitengewoon belangrijk, omdat hier op aarde alle spanningsvelden van vele universa samenkomen. Wij zijn op doorgang op deze planeet om onze verantwoordelijkheid te leren nemen om liefde te leren, om mededogen te leren, om aandacht en

liefdevolle vriendelijkheid te leren. Hoe wil je in het opperste geluk van licht en liefde vertoeven als je die kwaliteiten nog niet eens ontwikkeld hebt? In de verschijning van de mens schuilt een unieke kans om je vrij te maken, door het onverzadigbare vuur van begeerte voorgoed uit te laten doven.

Als we innerlijk leeg geworden zijn, worden we ontvankelijk voor Gods genade. Dat wat we bevrijding of verlichting noemen, al die grootse woorden, kan door niemand van ons worden afgedwongen. Het is de genade die je uiteindelijk ten deel kan vallen. Moge ieder van ons, die open en ontvankelijk is, in die genade thuiskomen. In een wereld die op drift is geraakt met zoveel leugens en bedrog, hebben we die liefde, die genade, onvoorstelbaar hard nodig. Stem je er op af. Net zoals je een akkoord kunt stemmen, kun je jezelf ook afstemmen op het alomvattende Bewustzijn. Doe dat altijd in het volle besef dat wij niet de doener zijn, maar doe het als instrument van het ene alomvattende Bewustzijn. Zoek en je zult gevonden worden. Open je hart en trek met een glimlach de wereld rond.

Jackeline

Het nieuwe boek van Marcel Messing, "*Met een glimlach de wereld rond, bespiegelingen*" is uitgegeven door Samsara.
ISBN 9789 4929 9504 9.

**Stichting Lindenhof is opgericht door Marcel en Marijke Messing en verstrekt onder meer giften aan scholen in India met name in de stadstaat Karnataka en Sriramanahalu, aan Tibetaanse vluchtelingen in Mundgod alsmede aan ontwikkelingsprojecten in het algemeen in India en Oost-Europa.*

Wat je zou moeten weten over orgaandonatie

Verslag van de lezing door Ger Lodewick en Maarten Oversier op dinsdag 6 november 2018 in Zalencentrum Hingstman te Zeijen.

Deze bijeenkomst bestaat uit twee delen: **Ger Lodewick** informeert ons m.b.v. PowerPoint en video; **Maarten Oversier**, regressietherapeut, legt vervolgens de focus op mogelijke implicaties na het sterven.

Postmortale Orgaandonatie: Wat mogen wij niet weten?

Voordat Ger Lodewick zijn lezing begint, vertelt Maarten over een brief van de toenmalige minister van Volksgezondheid Schippers, die zijn dochter Ilse ontving toen zij 18 jaar was geworden.

Brief aan Ilse. Hier is een oproep om je op te geven als orgaandonor, met de volgende vraag: "Wil

je dat jij wordt gered als je dood gaat, door een orgaan van iemand anders? Trek je niets van je ouders aan. Je mag zelf kiezen. (...) Klik op deze app en registreer je als orgaandonor".

Iedereen die tegenwoordig 18 jaar wordt, krijgt een soortgelijke brief.

In feite is dit een lafhartige oproep, want jongelui van 18 weten helemaal niet wat er aan de hand is op dit vlak en ze zijn er ook totaal niet mee bezig. Dit onderwerp leeft niet bij de jeugd en waarschijnlijk ook nauwelijks bij de rest van de bevolking. Welk kind van amper 18 kan al kiezen over orgaandonatie en zal zich weloverwogen laten registreren, of hij nu ja of nee zegt.

Ger vervolgt: In deze lezing ga ik proberen wat licht in de duisternis te brengen. Ik zou zeggen: doe ermee wat je wilt. Een ding wil ik je wel adviseren: laat jezelf registreren in het donorregister, of het een *ja* of een *nee* wordt, of wat dan ook, dat maakt niet uit en laat niet de keuze over aan de familie. Maak zelf je keuze. Na 2019 is dit trouwens niet meer aan de orde, dan kom je automatisch met een *Ja* in het register te staan, wat we te danken hebben aan de nieuwe wet op de orgaandonatie die dan in werking treedt.

Postmortaal betekent letterlijk: na de dood. En ja, vroeger dacht ik ook: "Als er iemand anders met mijn hart, of longen of lever verder kan leven, why not, ik heb er toch niets meer aan."

In de loop van de jaren – we zijn inmiddels al 25 jaar verder in het proces van orgaantransplantatie – ben ik erachter gekomen dat de term *postmortaal* niet klopt.

Wij mogen iets niet weten. En wat is dat? De eerste vraag die ik jullie voorleg is de volgende: "Wat weten wij nu precies over de cyclus van geboorte, leven en sterven?" En bij dat stukje leven hoort soms ook een proces van ziek zijn wat je overkomt, of, in dit geval orgaan-falen. Wat weten wij van deze cyclus? En laten we het begrip 'weten' goed tot ons doordringen: wanneer weet je echt ergens iets van, wanneer heb je je het eigen gemaakt?

We kijken naar een foto van een ijsberg. Bij een ijsberg steekt een klein stukje boven het wateroppervlak uit, de overige 90% bevindt zich onder water. Nu vraag je je af, wat moeten wij daarmee? Het is een metafoor, het bovenste deel van de ijsberg dat boven het water uitsteekt, staat voor je dagbewustzijn, waarmee je normaal overdag functioneert, en het onderste deel van de ijsberg, het grote deel onder water, staat uiteraard voor je onderbewustzijn, en in dat onderbewustzijn speelt zich een heleboel af in je leven. Na de pauze komt Maarten Oversier hier nog op terug.

Nu eerst het volgende: ik ben geen arts, maar ik heb ze gesproken, ik heb ze gemaïld, ik heb artikelen van hen gelezen, uit veel landen die een moderne medische technologie hebben.

In april 2019 komt er een congres in Breda over het onderwerp van orgaantransplantatie en een gerenommeerd wetenschapper heeft toegezegd te komen, nl. Aran Shuman, een neuroloog. Shuman veegt de vloer aan met het criterium 'hersendood', zoals er meer neurologen op dit standpunt staan. Het begrip hersendood wordt door een neuroloog geconstateerd tijdens het proces van orgaantransplantatie. Er zijn vele specialisten uit Canada, Brazilië, Japan, ga zo maar door, die vraagtekens zetten bij deze terminologie.

In Nederland overheerst bij wetenschappers en medici het standpunt dat hersendood echt dood is en wie er anders over denkt, houdt de boel voor de gek en verspreidt nepnieuws. Hier kunnen we dus beslist vraagtekens bij zetten. De volgende uitspraak van Rudolf Pichlmayer, transplantatiechirurg, is ook interessant: "Als we de samenleving objectief zouden voorlichten over

orgaandonatie, dan krijgen we geen organen meer." Het is beslist opvallend dat iemand in deze beroepsgroep zo'n uitspraak doet.

In de wet, en wel in artikel 14 van de Wet op Orgaandonatie, staat dat je hersendood verklaard moet zijn om orgaandonor te worden. En hersendood, staat erbij, is: dood. Als je dood bent, dat staat er ook letterlijk in, dan ben je een stoffelijk overschot. In artikel 14 is er sprake van: een beademd stoffelijk overschot. Hierover kan ik je één ding vertellen: als je een stoffelijk overschot vanuit een mortuarium zou willen gaan beademen, dan gebeurt er niets. Dit is niet mogelijk.

Er worden feiten achtergehouden over de levende mens die dood verklaard is. Dit is wat er bij een hersendode wel optreedt en bij een stoffelijk overschot niet:

- De temperatuur is normaal, er kan zelfs hoge koorts optreden.
- Er is activiteit van het hart en er is bloedsomloop.
- Er is spijsvertering en er vindt uitscheiding plaats.
- Er is interactie tussen de lichaamscellen.
- Medicatie en vaccinatie werken.
- Wonden genezen en reflexen werken.
- Een foetus kan nog na 3 mnd. geboren worden.
- Mannen kunnen een erectie krijgen.

Er beginnen zich praktijken af te spelen van bewuste misleiding, door de overheid en de medische stand. Bij het uit het lichaam halen van organen bij een hersendode treden regelmatig dit soort verschijnselen op: de hartslag en de bloeddruk nemen toe, de patiënt gaat hevig transpireren, soms komt het lichaam als in afweer overeen. Dit alles wordt afgedaan als reflexen, maar bij een stoffelijk overschot zouden deze reflexen uitblijven. Reflexen kunnen immers alleen maar optreden in een levend lichaam. Cardioloog Pim van Lommel is het radicaal oneens met het principe van hersendood. Herms Romijn, hersenonderzoeker, beweert het volgende: Het begrip hersendood is in feite ongedefinieerd. Het is niet uit te sluiten dat er in de diepere, subcorticale delen in de hersenen nog lang activiteiten zijn. Als je niets van je lichaam kunt bewegen, wil dat niet zeggen dat je dood bent.

Het komt regelmatig voor dat mensen die hersendood zijn toch weer ontwaken en genezen. Soms maken zij gewag van een BLE (Buiten Lichamelijke Ervaring) waarbij ze specifieke details geven van wat er zich in de operatiekamer heeft afgespeeld terwijl zij geopereerd werden, of ze hebben vaak alles gehoord van wat er tijdens de operatie is gezegd. Wat heeft dit voor impact op een orgaandonor...

Familieleden zien bij een sterfbed hun dierbare liggen met een blozende kleur, een warm lichaam en een kloppend hart en moeten dan à la minute beslissen of er organen mogen worden uitgenomen; op die manier is er niet eens ruimte voor een

waardig afscheid. Er wordt door de medische staf ingewerkt op emoties: "Uw zoon zou toch ook willen dat zijn hart iemand anders een nieuw leven kan schenken?" De familieleden worden zo onder druk gezet (er is vanuit de medici een tijdsdruk) maar daardoor is er geen ruimte om er rustig over na te denken en een weloverwogen beslissing te nemen. Als er sprake is van wilsonbekwaamheid dan zou de arts mogen beslissen: Nee dus, alleen als er een verklaring van niet handelen is, in geval van mensonwaardig leiden.

Veel medici en anesthesiologen weigeren om mee te werken aan een systeem waarbij organen uit levende mensen worden gehaald. Mahatma Gandhi zei het al treffend: "Ga je nooit verontschuldigen voor het gegeven dat jij de waarheid spreekt, ook al ben je een roepende in de woestijn". Spreek je uit. Kom met jouw informatie. Deel dit met anderen. Hier is een uitspraak om eens goed over na te denken: "Het is goed om respect en liefde te hebben voor je eigen lichaam, voor je eigen leven en voor je eigen sterven." Het getuigt van een diep innerlijk besef van wat jij in essentie bent. Misschien ben je juist wel in dit leven gekomen om een proces van ziekte te ervaren en uit te werken.

Er wordt een beroep gedaan op de gevoelens van naastenliefde en hulpvaardigheid van de donoren om toch maar vooral het donorregister te tekenen. In feite is dit alleen maar een administratieve handeling, want het komt in de praktijk maar bij minder dan 0,5% van de mensen voor dat zij effectief hun organen kunnen doneren na een fataal ongeluk.

In het kader van orgaandonatie rijzen er enkele fundamentele vragen waarvan wij in de loop van ons leven moeten uitzoeken, hoe wij hier tegenover staan. Hier kunnen wij inspiratie putten vanuit onze innerlijke bron, een weten dat iedereen diep in zichzelf meedraagt:

- Wat betekent ziekte voor mij?
- Wat betekent orgaan-falen voor mij?
- Wat is de diepere zin van mijn leven?
- Wat is de rol van de liefde?
- Wat versta ik onder liefde?
- Wie/wat ben ik in essentie?
- Ben ik bang voor ziekte?
- Ben ik bang voor de dood?
- Waarom voel ik me zo onzeker?
- Laat ik mijn leven door angst beïnvloeden?
- Heeft ziekte, of angst om ziek te worden, daarmee te maken?
- Ben ik bang om oud te worden?
- Hoe kan ik van de stervensangst afkomen?

Je zult op de een of andere manier in het reine moeten zien te komen met deze levenskwesaties. Je moet er dwars doorheen, deze kwesaties beleven en doorleven en er niet van weglopen. In het geval van een wezenlijke angst om te sterven, zou het zomaar kunnen dat deze angst een trigger is voor het ontstaan van een ziekte.

De Nieuwe Wetgeving inzake Orgaandonatie treedt in 2020 in werking. Dit vraagstuk is weer

op de kaart gezet door Pia Dijkstra. Wat is hierin de taak van de overheid inzake ethische en levensbeschouwelijke vraagstukken? Zou de overheid de burgers juist niet moeten beschermen en objectief voorlichten?

Er komt een voorstel inzake P.T.O., Persoonlijke Toestemming Orgaandonatie. In 2020 komt er *automatisch* een 'clausule van geen bezwaar' in jouw dossier, tenzij je anders aangeeft. Dit moet je dus vanaf dat tijdstip zelf actief aangeven. Dit moet je ook niet overlaten aan de achtergebleven familieleden; niemand zou mogen beslissen over wat er met jouw lichaam gebeurt; je zou zelfs niet eens een beslissing mogen nemen over je eigen kind.

In Artikel 10 van de Grondwet staat dat iedere burger recht heeft op bescherming van zijn persoonlijke levenssfeer. Als er inzake transplantatie niet vanuit een stoffelijk overschot wordt geredeneerd maar vanuit een hersendode, dan is er altijd nog sprake van een levend iemand en dienengevolge val je onder de wet, art. 10 dat jij (jouw lichaam) bescherming verdient. Iedereen heeft recht op de onaantastbaarheid van zijn lichaam. Er is bij het instellen van de Wet P.T.O. alleen stilgestaan bij de vraag of de nabestaanden nog iets te vertellen hebben. In feite is het de wereld op zijn kop: er zou moeten worden uitgegaan van A.D.R., dit is: Actieve Donor Registratie. De overheid moet weten wie er donor is, ze hoeven niet te weten wie er NIET donor wil zijn en waarom niet. De Nederlandse Staat heeft niet de taak om de innerlijk morele, ethisch levensbeschouwelijke inzichten van zijn burgers te sturen. Wel om de uiterlijke orde in de samenleving zo goed mogelijk te laten verlopen en te faciliteren.

De overheid heeft als taak om volledige, objectieve voorlichting te geven inzake donorregistratie en over wat donortransplantatie precies inhoudt. De overheid is hierin duidelijk tekortgeschoten. Er spelen ook te veel financiële belangen in het traject van donortransplantatie. Het in stand houden van geldstromen kan uiteindelijk zelfs resulteren in een wereldwijde (illegale) handel in donororganen.

In de toekomst is het wellicht mogelijk om organen te kweken en nu zijn er natuurlijk al intelligente protheses die de taak van een hand of been kunnen overnemen. Het blijft zaak om de ogen open te houden, jezelf goed te informeren, er met anderen over te praten en zo gefundeerde beslissingen te kunnen nemen.

In het tweede deel van de lezing verwijst Maarten Oversier nog even naar de afbeelding van de ijsberg, die Ger Lodewick aan het begin van zijn lezing liet zien. De ijsberg met het kleinste stuk boven het water (het dag-bewustzijn) en het grootste stuk onder water (het onderbewustzijn). Het is een perfect voorbeeld van hoe ons innerlijk eruit ziet.

Maarten noemt de website www.wanttoknow.nl, waar onder meer artikelen over dit onderwerp te vinden zijn.

Het fenomeen *telepathie* komt in beeld bij de kwestie van orgaandonatie en Maarten vraagt zich af of er bij de medici kennis bestaat omtrent dit fenomeen in relatie tot orgaandonatie. Rupert Sheldrake, auteur en celbioloog, heeft na vele proefnemingen bewezen dat telepathie bestaat. Het is de vraag in hoeverre de medici afgedwaald zijn van menselijke gedragingen en hun spirituele gevoelens, waarbij het tevens de vraag is of zij die toelaten in hun beroep of juist zo veel mogelijk uitbannen of het zwijgen proberen op te leggen.

Volgens Sheldrake stoelt de medische wereld op 10 dogma's, te weten:

- De natuur is mechanisch van aard.
- Alle materie is onbewust.
- Natuurlijke constanten zijn overal vast.
- De totale hoeveelheid energie en materie is overal hetzelfde.
- De natuur is doelloos.
- Biologische overerving is gebaseerd op natuurlijke processen.
- Het geheugen ligt opgeslagen in het brein.
- Als er al iets van een geest is, zit die in je hoofd.
- Psychische fenomenen als telepathie zijn niet mogelijk.
- Mechanisch materiele medicijnen zijn de enige medicijnen die werken.

Alle medische beslissingen zijn ook vanuit overheidswege gereguleerd en zijn uitsluitend gebaseerd op deze 10 uitgangspunten. De medische wereld houdt zich alleen bezig met dat wat zichtbaar en meetbaar is. Hierop worden alle beslissingen en diensgevolge alle daaruit voortvloeiende behandelingen gebaseerd.

Veel mensen die zich bezig houden met de mens in zijn geheel, o.a. therapeuten die werken met reïncarnatie- en regressietherapie beseffen, dat het onderbewuste een soort van weerslag is van alles wat er ooit gebeurd is in je leven(s). Mensen die met hun klachten naar een reïncarnatietherapeut gaan, zijn zich er dan ook van bewust dat er een mogelijkheid is dat hun klachten mede te wijten zijn aan onbewuste processen. De klachten zijn niet alleen lichamelijk, maar veelal ook psychisch en spiritueel van aard.

Door een techniek van aandachtconcentratie of trance wordt er heel simpel door het bovengebied, is het dag-bewustzijn, gereisd naar het ondergebied, het onderbewustzijn, waarbij je eigenlijk als vanzelf een verbinding krijgt met die onbewuste wereld. Trance is niet iets magisch: alleen al het feit dat je geboeid naar deze lezing luistert, of dat je bijvoorbeeld meegezogen wordt in een spannende film, is op zich al een staat van trance.

De staat van aandachtconcentratie en ontspanning kan je verdiepen en op die manier kun je het onderbewustzijn gaan exploreren. Hierin ligt allerlei informatie opgeslagen. Die informatie is heel

persoonlijk en wordt niet door de therapeut aangedragen.

Wat betreft orgaandonatie: op het moment dat je uitsluit dat er zoiets is als een geest of een ziel, of een dag- en/of onderbewustzijn, of je verdringt deze aspecten of hecht er geen belang aan, dan kan je als medicus je in alle gemoedsrust bezig houden met alle praktische aspecten van orgaandonatie.

De laatste jaren komen er meer mensen naar de praktijk van een reïncarnatietherapeut met vragen die betrekking hebben op orgaandonatie en de daarbij ontstane complicaties. Dit varieert van het ontvangen van een orgaan van iemand die net overleden is, of van het ontvangen van bijvoorbeeld een nier van een familielid, en ook wel van het gebruiken van een eigen lichaamsdeel, bv. een bot dat ergens anders in het eigen lichaam weer wordt 'hergebruikt'.

De cliënt beseft intuïtief dat reïncarnatie bestaat en dat je ziel als het ware door verschillende aardse levens heen reist en dat elk menselijk leven dat jij meemaakt, meewerkt in het opdoen van ervaringen die jou helpen in het doorlopen van een evolutieproces, een bewustzijnsproces. Het hele scala aan ervaringen zou te veel zijn om in één leven te beleven. Het gegeven dat je al meerdere levens hebt beleefd, impliceert automatisch dat je ook al meerdere keren bent doodgegaan. Therapeutisch is het dan ook interessant en zinvol om aandacht te besteden aan traumatische ervaringen en/of stervenservaringen in vorige levens die niet goed verwerkt zijn.

Dit proces staat ook bekend als 'Unfinished Business'. Ziekte of bijvoorbeeld een handicap in een nieuw leven is een echo uit het verleden, om in het huidige leven verder uit te werken. Ook een traumatische dood kan bijdragen aan ongewenste verschijnselen die je in je verdere ontwikkeling in de weg kunnen zitten. Je zou dit karmische belasting kunnen noemen.

Dit impliceert dat op energetisch gebied er niet één orgaan is dat exact gelijk is aan een ander orgaan van een andere persoon (ook al lijkt dit wel hetzelfde op het materiele, biologische vlak).

Elk orgaan heeft een celgeheugen en een energetische imprint met een ingebakken opdracht van hoe te functioneren. Mijn nieren hebben een andere frequentie dan die van de buurman. Dit is dus afhankelijk van mijn levenservaringen en de mate van het wel of niet gemakkelijk stromen van energie door mijn systeem. Ons lichaam en bijgevolg onze organen zijn doorweven van onze zielsenergie, met een energetische vibratie. Dit geeft een imprint op de organen en cellen naar gelang de sterkte van die vibratie.

Als voorbeeld is er het verhaal van een soldaat die in de Eerste Wereldoorlog een kogel door zijn buik heeft gekregen die de nieren heeft vernietigd en dit is de kwestie waarmee die soldaat is over-

leden: door die kogelwond blijft er een energetische imprint in de nieren en in een nieuw lichaam herinneren de nieren zich die kogelwond. Er is niet altijd een opschoning tussen twee levens in, waardoor je weer met frisse moed en een schone lei kunt door-incarneren. Nu heeft die ziel in dat nieuwe lichaam het nodig om in een familiesysteem terecht te komen waar nierproblemen spelen, zodat die betreffende organen (als ze problemen gaan veroorzaken) hem kunnen helpen herinneren aan de zaken die hij ooit heeft achtergelaten. Die informatie wordt dus energetisch meegedragen (bijna net zoals een homeopathisch principe). Zodra het orgaan niet meer goed functioneert of er zelfs een orgaan-falen optreedt, dan betekent dat eigenlijk zwart-wit dat de energetische informatie die bij die nier hoort, niet meer vrij kan stromen en vloeien zoals het zou moeten, ten gevolge van die stagnatie. Het orgaan gaat zich daar naar gedragen door bijvoorbeeld ineen te schrompelen en disfunctioneel gedrag te vertonen.

Nu komt de kwestie van orgaandonatie om de hoek kijken. Hier volgt een voorbeeld van een dame, van inmiddels 46 jaar, in mijn praktijk die op haar 16^e een heel ernstig verkeersongeluk heeft gehad. Zij heeft een verbrijzelde knie en er is een deel van het bot uit haar heup genomen om daarmee een nieuwe knieschijf te vormen. Het lichaam reageerde hierop met talloze pijnklachten. Het waren in dit geval niet zo zeer afstotingsverschijnselen maar een algehele toestand van malaise en niet goed willen genezen.

Het immuunsysteem en het afweermechanisme zorgen voor afstotingsverschijnselen (zeker bij een donororgaan van een wildvreemde) wat traumatisch doorwerkt op de organen en natuurlijk op het algehele welzijn.

Nu blijkt dat elke cel een bewustzijn heeft en een instructieplan. Elk lichaamsdeel en elk orgaan hebben een eigen, specifieke frequentie en een eigen, specifiek programma. Bij angst, paniek en/of rampzalige gebeurtenissen ontstaat er een dissociatie in de ziel en kan er vluchtgedrag ontstaan.

Na de transplantatie zou het enorm helpen dat de lichaamsdelen zich bewust worden van hun nieuwe taak, als het ware opnieuw moeten worden geprogrammeerd, niet alleen mentaal, maar ook op emotioneel en spiritueel gebied.

Wat er nu in feite is gebeurd, is het volgende: de knie wordt toegesproken en het heupbot dat is overgeplant krijgt instructies hoe het zich nu dient te gedragen. De nieuwe knie moet weten wat er van hem wordt verlangd en hoe hij kan bijdragen aan een goed functioneren. Dus het heupbot wat nu in de knie zit moet zich realiseren dat het nu een taak heeft tijdens het lopen en bewegen van de knie. Ook de versplinterde knie krijgt nu te horen dat het trauma van het ongeluk wordt opgelost door de transplantatie en de knie krijgt dus hulp bij het nieuwe functioneren. In feite werken de heup en de knie met andere frequenties en die moeten nu gaan samenvallen.

Door het ongeluk of het trauma heeft er een dissociatie plaatsgevonden, het zielsbewustzijn gaat zich onthechten en trekt zich deels terug uit het dagbewustzijn. Door het herbeleven van in dit geval het verkeersongeluk, komt er een besef bij het overgeplaatste heupbot en de verbrijzelde knie: ja, er is iets heel ergs gebeurd, maar nu proberen we het op deze manier op te lossen. Dus de lichaamscellen moeten zich resetten en zich richten op hun nieuwe taak. De emoties van de cliënt zijn heel wezenlijk en noodzakelijk om de verschillende vibraties en frequenties op een lijn te krijgen en in samenhang te gaan werken. Als er alleen maar een mentaal, verstandelijk begrip van de situatie is, gebeurt er eigenlijk niks, maar als er ook begrip daagt op emotioneel gebied dan blijkt dat de frequenties gaan samenvallen en op één niveau gaan resoneren. Uiteindelijk blijkt na een week of vier dat het lopen en functioneren van de knie bij de cliënt vele malen beter gaat, er veel minder pijnklachten zijn en er een hele verbetering heeft plaatsgevonden vanaf het punt van de transplantatie: het gaat hier dus beslist verder dan louter suggestie. Hieruit blijkt dat elk lichaamsdeel bewustzijn heeft, alle organen hebben een bewustzijn. De lever, het hart, de knieën, noem maar op.

Dit is in feite nog totaal onontgonnen gebied. Ook de patiënt die een nieuw orgaan heeft ontvangen, is zich niet bewust van deze materie en is louter op het niveau van het dagbewustzijn aan het functioneren. Pas als ten gevolge van meestal een traumatische of andere heftige gebeurtenis, er zich allerlei zaken gaan afspelen, blijkt dat er een andere werkelijkheid is; het individu raakt ervan doordrongen dat er nog een hele wereld in het onderbewuste ligt.

Bij een fataal verkeersongeluk, een lichamelijk falen, of nog erger, een misdrijf, is de enorme shock de toonzetter van het hele gebeuren. Als het overlijden plaatsvindt op een heel abrupte manier die niemand zag aankomen, zeker het slachtoffer niet, dan is de overgang het lastigst. Het is beslist niet zo, dat als iemand een hartaanval krijgt en dood neervalt en dit voor de achterblijvers wordt betiteld als 'een mooie dood', dit ook zo uitpakt voor het slachtoffer.

In feite zijn dit de meest gecompliceerde sterfervaringen die er zijn. De ziel snapt eigenlijk niet goed wat er allemaal aan de hand is. Hoe abrupter het stervensproces zich voltrekt en hoe groter de fysieke verwondingen of verminkingen, met een hoop toeters en bellen op de Eerste Hulp; des te groter de shock: het energetisch-magnetische veld valt uit elkaar en dan is de overgang vaak bijzonder dramatisch voor de ziel. In principe verkeert iedere donor in shocktoestand. Dan moet je beseffen dat in een shocktoestand er zich allerlei verschijnselen voordoen, denk aan spierverkramping, het aanmaken van stresshormonen en het plaatsvinden van diverse stofwisselingsprocessen. In deze dissociatieve staat van bewustzijnsvernaauwing wordt iemand

de operatiekamer binnengereden, gestrest en in paniek en wordt daar aan het beademingsapparaat gelegd voor de orgaantransplantatie.

Dit is natuurlijk heel lastig en gecompliceerd, zeker als de omstanders er van uitgaan dat de overleden persoon zich nu in een vredige staat bevindt. Het vredige gevoel ontstaat echter pas als de ziel zich volledig heeft kunnen losmaken van het fysieke gebeuren.

Iemand die tegen een boom aanrijdt en zo verongelukt, komt in een split second in een shock situatie, het lichaam zit soms bekneld in de auto en het grootste deel van de ziel komt nu los van het lichaam. De ziel blijft nog verbonden aan het lichaam dat nu in een soort overlevingsmechanisme schiet. Het lichaam wordt dan naar een ziekenhuis overgebracht en onderworpen aan allerlei tests om te kunnen vaststellen of de dood al is ingetreden. In deze chaotische, dissociatieve toestand worden er organen uitgehaald en die worden dan verplaatst naar iemand anders. Dan wordt de stekker eruit getrokken en het slachtoffer overlijdt.

Wat er dan gebeurt, is in feite heel bijzonder, want een deel van de levensenergie van het slachtoffer is nu via de gedoneerde organen verbonden met de donor die later weer vrolijk verder leeft. De ziel kan nu niet verder, hij kan nog niet loskomen van de aardse verbondenheid. Hij zit nu gedeeltelijk verbonden aan de donor, soms ook nog aan zijn eigen achtergebleven partner, evt. kinderen of geliefde familieleden en het is een illusie te veronderstellen dat die ziel is overgegaan en verder kan. Dat is niet zo.

Een ander voorbeeld uit de praktijk gaat over een voorval met twee zussen. Een vrouw is de jongste van het stel kinderen. Ze vertelt over haar oudste zus, die ziek werd en leukemie kreeg, en wel heel snel nadat de vader is overleden (net alsof de oudste nu toch niets meer te doen had!) De jongste heeft haar beenmerg afgestaan aan haar zus, en het mag wel duidelijk zijn dat er hier veel meer wordt overgedragen dan 'alleen maar' een beetje biologisch materiaal. De gedachte die onbewust bij die jonge donor heeft gespeeld, is: "Laat me niet in de steek, want zonder jou is het niet veilig voor mij." Heel begrijpelijk natuurlijk, maar er speelt wel een hele reeks van emoties over veiligheid, geborgenheid en bang om alleen gelaten te worden. De oudste heeft het beenmerg ontvangen en daaropvolgend nog anderhalf of twee jaar geleefd, wat op zich al wel bijzonder is, maar

zij is uiteindelijk toch overleden. En hier is de kern van het probleem: in feite is het beenmerg weggegeven, is nu overbodig, wordt door de jongste gemist en het beenmerg zelf weet niet waar het aan toe is, er is een soort van contractbreuk en geen rectificatie.

Door al deze perikelen werd de jongste zus ook ziek. Zij kwam naar de praktijk en daar kwam al gauw boven water dat er nog steeds veel onverwerkte woede was en angst met betrekking tot de agressie van de vader.

Dit is nu het mooie van het werken met regressie-therapie: in betrekkelijk korte tijd komen al deze gegevens boven water en zo kreeg de vrouw eindelijk het besef van wie haar vader werkelijk was en waar al die woede vandaan kwam. Er komt nu een bewustzijnsgolf op gang die tot die tijd geblokkeerd was en onbewust voor veel frustraties zorgde. Ook kwam er tijdens de sessie een contact met de oudste zus tot stand, er werden gerichte vragen gesteld aan de energie van het getransplanteerde beenmerg met het verzoek of die energie alsjeblieft weer thuis wilde komen naar het systeem van de jongste.

Op een heel diep niveau werden er allerlei zaken rechtgezet waar de jongste zus heel veel profijt van heeft gehad.

Hieruit blijkt duidelijk dat er bij een transplantatie meer dan alleen een biologisch pakketje wordt overgezet maar dat er een veelheid van emoties, orgaanbewustzijn en cel-informatie mee wordt overgedragen. Nu kan er een overdrachtsritueel plaatsvinden, een ceremonie waarin Maarten door een sjamaan is onderwezen. Er komt een "Rite of Passage" of overgangsritueel. Hier komen op spiritueel niveau de donor en de ontvanger tegenover elkaar te staan, waarbij de donor zijn hart of lever overdraagt aan de ontvanger. Dit is werkelijk een kippenveldmoment. De beide partijen voelen dat er zich meerdere processen afspelen en vaak komt er ook een boodschap van de donor, in de trant van: doe er iets goeds mee, geniet van je leven. Nu beseft de ontvanger dat er een stuk verantwoordelijkheid bij komt kijken (naast gevoelens van dankbaarheid die vaak al aanwezig zijn).

Dit is wat Maarten met ons wilde delen betreffende het onderwerp van orgaandonatie en wat er met regressie-therapie bereikt kan worden.

Mayke

Parel

Echte vrijheid houdt in dat je leeft alsof je helemaal hebt gekozen voor wat je op dit moment voelt of ervaart. Deze innerlijke afstemming op het NU is het einde van het lijden.

Eckhart Tolle

Programma's

STICHTING INNERLIJK BESEF

Activiteiten in **Zalencentrum Hingstman**, Hoofdstraat 18, **Zeijen**. Aanvang avondlezingen: **19:30 uur**.

Datum	Spreker	Thema
4 dec.	Roelof Tichelaar	De spirituele bron van geluk.
8 jan.2019	Alexander Zöllner	Spiritualiteit in de 21e eeuw - Hoe leef je dat? Van inspiratie naar dagelijkse praktijk.
5 febr.	Janet Ossebaard	UFO disclosure.
5 maart	Frans Langenkamp	Vrije wil of voorbestemming?
2 april	Ard Pisa	Leefstijl en Natuur als medicijn.
7 mei	Willem Witteveen	Sakkara – laboratorium van de goden.
Info:	tel. 0592-656610	
Website:	https://innerlijk-besef.nl	E-mail: Via het contactformulier op de website.

STICHTING IN-ZICHT TE JOURE.

Activiteiten in **Party Zalencentrum 't Haske**, Vegelinsweg 20, **Joure**. Aanvang: 19:30 uur.

Datum	Spreker	Thema
12 dec.	Manuela van der Knaap	Inzicht in je Wezensessentie (met behulp van kosmische astrologie).
Info:	Oene Hofman, tel. 0519-346491.	
Website:	www.in-zicht.nl	E-mail: post@in-zicht.nl

STICHTING DE GRAANCIRKEL TE STEENWIJK.

Lezingen in het **Rabothheater in Meenthe**, Stationsplein 1, **Steenwijk**. Aanvang 20:00 uur.

Datum	Spreker	Thema
11 dec.	Marieke de Vrij	Innerlijke volwassenheid in het persoonlijke en maatschappelijk leven.
Info:	Tel: 06-20343018 of via het contactformulier op: www.stichtingdegraancirkel.nl .	
Website:	www.stichtingdegraancirkel.nl	E-mail: Via het contactformulier op de website